

Landsmøtedokument: VEDTEKTSREVISJON

Forslag til vedtekter for AKP(m-l)

Bilag til TJEN FOLKET
Nr. 9 1975

I. INNLEDNING

HVA ER VEDTEKTENE?

Det kommunistiske partiet skiller seg fra borgerskapets partier ikke bare ideologisk og politisk, men også organisatorisk, ved at det har forskjellige karaktertrekk og organisasjonsprinsipper. Det har *sentralisme*. Det gjennomfører *møteplikt* for alle medlemmer. Det har vedtekter som slår fast hvem som kan være medlem, medlemmers rettigheter og plikter osv.

Vedtektene er en del av *partilinja*, som slår fast viktige prinsipper og betingelser for gjennomføringa av den proletariske revolusjonen. De har derfor ikke bare en praktisk betydning, men også en politisk og ideologisk betydning.

Derfor må vi ikke se på vedtektene på en teknisk måte, men først og fremst se om de inneholder de nødvendige prinsippene, og om de har politiske og ideologiske feil eller svakheter.

Derfor skal vi begynne med prinsippene.

Lenin er den som framfor noen har laget den marxistisk-leninistiske partiteorien. Den ble utforma som et svar på de kravene den russiske revolusjonen stilte arbeiderklassen overfor, på begynnelsen av 1900-tallet og i skarp polemikk mot *mensjevikene*, som verken så det som nødvendig at arbeiderklassen spilte noen ledende rolle i den politiske kampen mot tsarismen eller at den organiserte sitt eget politiske parti. Særlig finner vi Lenins partiteori utforma i tre verker. I »Hva må gjøres?», der han forklarer nødvendigheten av partiet, legges det ideologiske grunnlaget for partiet. I »To slags taktikk i sosialdemokratiet» legges det taktiske grunnlaget. I »Ett skritt fram og to skritt tilbake», legger han det organisatoriske grunnlaget.

Hva sa Lenin om partiet?

Partiet er arbeiderklassens fortropp

På Lenins tid rådde det ei oppfatning innafor sosialdemokratiet av at det liberale borgerskapet ville spille den ledende rollen i revolusjonen. Arbeiderklassen skulle derfor begrense seg til å føre økonomisk kamp, og overlate den politiske kampen til borgerskapet. Mot dette krevde de russiske marxistene at arbeiderklassen måtte organisere sitt eget politiske parti. Lenin så klart at for å sentralisere kampen til en landsomfattende kamp for å styrte tsarismen, trengtes det en organisasjon av revolusjonære, som evna å se ut over den økonomiske kampen og som lot seg lede av en framskreden teori. En slik organisasjon måtte ifølge Lenin skille seg fra arbeiderklassens andre organisasjoner, ideologisk og organisatorisk og ved at den hadde et langt mindre omfang. Derfor forlangte Lenin at arbeiderklassens politiske parti må være arbeiderklassens *fortropp*, ikke bare i den økonomiske kampen, men også politisk og militært. Det krever at partiet er *foran klassen* og ikke subber i kjølvannet på den spontane bevegelsen, at det er *en del av klassen* og at det er *den mest framskredne delen*. Et sânt parti må ifølge Lenin bestå av folk som ofrer seg fullt og helt for partiets arbeid og som tålmodig utdanner seg til kommunistiske ledere, det må ha sterke røtter i arbeiderklassen og opprettholde et høyt ideologisk nivå innad i partiet. *Partiet forvalter arbeiderklassens ideologi*.

Lenin sa at den spontane, økonomiske kampen som arbeiderklassen fører mot borgerskapet *spontan* fører til at den underordnes *borgerlig* ideologisk ledelse. Borgerskapet avværper systematisk arbei-

derklassen gjennom en massiv påvirkning. Derfor må den kommunistiske ideologien tilføres arbeiderklassen »utafra«. Det var dette Lenin mente med den kjente formuleringa at sosialistisk bevissthet gror ikke opp av fabrikkgulvet. Derfor sa Lenin *kan forkjemperens rolle bare fylles av et parti som ledes av en framskreden teori*. Han sa også at det ville være rein og skjær galskap å subbe ut skillelinjene mellom fortroppen og klassen, at dette ville være det samme som å glemme oppgava med å løfte stadig breiere skikt av arbeiderklassen opp til sitt ideologiske nivå. *Derfor må partiet utforme organisasjonsforhold som vil sikre et visst ideologisk nivå og systematisk heve dette nivået*.

Partiet er arbeiderklassens organiserte fortropp

Mensjevikene så ikke dette som nødvendig. De gikk inn for at enhver som på en eller annen måte støtta partiet, fritt skulle kunne slutte seg til det. Sann sett burde »enhver streikende arbeider« kunne regne seg som partimedlem! Derfor gikk de inn for ei laus formulering av medlemskravene i partistatuttene, der det ikke ble stilt krav til deltakelse i noen av partiets organisasjoner. Denne praksisen følges i dag også av mange revisjonistiske partier, f.eks. i Italia, der enhver som stemmer på partiet regnes som medlem.

Lenin forlangte at partiet skulle være så *organisert* som mulig. Derfor sa han at partiet bare måtte ta opp slike folk som tillater ivertfall et minimum av organisering. Lenin sa at partiet må være summen av partiorganisasjoner, dvs. oppbygd på grunnlag av *grunnorganisasjoner*, mensjevikene gikk inn for et system av tilslutning av *enkeltmedlemmer*. Lenins hovedkritikk av mensjevikene var at de innførte en desorganiserende ide som blandet sammen klassen med partiet og ville føre til at partiet ble fylt opp med *uorganiserte*

elementer. Lenin krevde at medlemmene ikke bare skulle støtte partiet, men at de også skulle *arbeide under partiets ledelse og kontroll*. Derfor sa han at det ikke er nok at medlemmene støtter partiet. Partimedlem er bare den som støtter partiet ved personlig deltakelse i en grunnorganisasjon. Uten dette kan ikke partiet utøve noen ledelse og kontroll over medlemmene.

Demokratisk sentralisme

Lenin sa videre at partiet ikke bare måtte være en aritmetrisk sum av organisasjoner, men et *enhetlig system av partiorganisasjoner*, med en sentralisert ledelse (sentral-komite), høyere og lavere organer, underordning av mindretallet under flertallet og beslutninger som er bindende for alle medlemmer.

Dette er prinsippene for den *demokratiske sentralismen*, som Lenin seinere også gav navnet til.

Partiet er arbeiderklassens høyeste form for klasseorganisasjon

Arbeiderklassens enste våpen i kampen mot klassefienden er *jernhard organisasjon*. Bare en klassebevisst, sterkt organisert og sentralistisk leda arbeiderklasse er i stand til å styrte borgerskapet. Derfor sa Lenin at partiet er arbeiderklassens *høyeste form for klasseorganisasjon*. Det kommunistiske partiet skiller seg ut fra arbeiderklassens andre organisasjoner ved at det består av arbeiderklassens mest framskredne representanter, og ved sin ideologi og organisasjon. Partiet er derfor også den beste skolen for *ledere* til arbeiderklassens andre organisasjoner, og den organisasjonen som kan tilføre arbeiderklassen fast organisasjon og disiplin. Partiet er også den krafta som i kraft at det har ei riktig linje og har sterke bånd til arbeiderklassen kan få hele arbeiderklassen og alle dens organisasjoner til å slå til

samlet mot klassefienden. For at arbeiderklassen skal kunne gjennomføre sine politiske og ideologiske målsettinger, trengs derfor først og fremst og nødvendigvis det kommunistiske partiet. Dette var det Lenin mente med at partiet er arbeiderklassens høyeste form for klasseorganisasjon. *Derfor må det vie stor oppmerksomhet til sin organisatoriske styrke.*

**Partiet har enhet i
tenkning og handling, som er
uforenlig med eksistensen
av fraksjoner**

Lenin gjentok gang på gang at streng sentralisme og jernhard disiplin er et av hovedvilkårene for at arbeiderklassen kan slå borgerskapet. Derfor må det være en enhetlig vilje og full enhet i handling fra alle medlemmer. Dette forutsetter grundig diskusjon og kritikk, og et sterkt partidemokrati. Men når vedtak er fattet, skal vedtak følges av alle. Derfor krevde Lenin *forbud mot alle former for fraksjonisme i partiet.*

**Partiet styrker seg ved å
rense seg for opportunistiske
elementer**

Lenin sa at med opportunistiske elementer i rekkene er det umulig å seire i den proletariske revolusjonen. Når slike folk går sin vei, så svekker ikke dette partiet, men *styrker det.*

Oppportunistiske elementer og skadegjørere vil alltid trenge inn i partiet. Stalin sa at teorien om at en skal beholde slike elementer i partiet og uskadeliggjøre dem gjennom ideologisk kamp innafor partiet, er en råtten og farlig teori. Konsekvensen er at partiet lammes, dømmes til en kronisk sjuklighetstilstand, og til slutt slites i filler av opportunisme. Det er også nettopp slike elementer som utgjør kilden og jordsmonnet til fraksjonsdannelser i partiet.

Partiet styrker seg ved å kvitte seg med opportunistiske elementer og skadegjørere.

**Partiets styrke ligger i
forbindelsene med massene**

Partiet må være organisert i nær tilknytning til massene. Lenin sa at partiet bare har noen mening dersom det er omgitt av den revolusjonære klassen, proletariatet. Partiet må spille hovedrollen i ledelsen av revolusjonen, massene må spille hovedrollen i *gjennomføringa* av den. Derfor må partiet ha sterke forbindelser med massene. Prinsippet om *masselinja* er særskilt utvikla av Mao Tsetung.

En. Partiet må vie stor oppmerksomhet til massenes erfaringer, i produksjonen og på alle andre områder, og lære av dem. Uten denne innstillinga, sier Mao, kan vi ikke gjøre regning med å tillegne oss sjøl de mest minimale kunnskaper.

To. Partiet må sammenfatte massenes meninger og føre dem ut som paroler og direktiver. Mao sier at en riktig ledelse alltid må bygge på prinsippet «fra massene til massene». «Det innebærer å sammenfatte massenes (enkelststående og usystematiske) meninger og deretter gå ut til massene med dem (generalisert og systematisert som resultat av studier) igjen, propagere og forklare dem, gjøre dem til selve massenes ideer slik at massene holder fast ved dem og setter dem ut i livet, og samtidig bruker massenes handling som prøve på om disse ideene er riktige».

Tre. Partiet må bevare en gjensidig tillit til massene. Dette er mulig bare dersom partiet har en riktig linje, massene har grepet den og dersom partiet stiller seg dem og tar seg ubegrensede rettigheter overfor massene.

Fire. Partiet må føre masselinja på alle områder. Partiet må alltid knytte nære forbindelser med massene, sikre deres aktive deltaking i alle viktige kamper, ikke isolere seg fra massene eller opptre på vegne av dem uten deres aktive oppslutning.

Fem. Partiet må informere massene om sin virksomhet og være lydhør overfor kritikk fra massene.

II. FORSLAG TIL VEDTEKTSREVISJON

1. Partiet

Det er her foreslått en ny § 1 i vedtektene. Målsettinga for denne paragrafen er å fastslå partiets *klassegrunnlag, målsetting, ideologiske og organisatoriske grunnlag, og den proletariske internasjonalsismen.*

FØRSTE KAPITTEL

Partiet.

1. AKP(m-l) er den norske arbeiderklassens politiske parti. Partiet er organisert av klassebevisste og aktive representanter fra arbeiderklassen og setter arbeiderklassen i ledelsen i partiet. Partiet tar også opp i seg andre arbeidende revolusjonære mennesker som tar arbeiderklassens standpunkt og underordner seg arbeiderklassens ledelse.

AKP(m-l)s mål er å lede arbeiderklassen og folket i å styrte monopol-kapitalens klassesdiktatur gjennom en sosialistisk revolusjon, opprette proletariatets demokratiske diktatur og bygge opp et sosialistisk samfunn. Vårt endelige mål er det klasseløse samfunn, kommunismen.

AKP(m-l) bygger på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, som er arbeiderklassens ideologi, slik den i første rekke er utformet av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Marxismen-leninismen sammenfatter arbeiderklassens internasjonale kamperfaring, og særskilt de revolusjonære erfaringer som er utvunnet der arbeiderklassen har slått borgerskapet og opprettet proletariatets diktatur. Under hele arbeiderklassens historie har det vært en skarp kamp om å opprettholde den proletariske linja, der borgerskapet har forsøkt å avvæpne arbeiderklassens ideologisk og få den til å legge ned kampen. Marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning er utforma i skarp kamp mot opportunistiske og revisjonistiske retninger i arbeiderklassen som har ledet den vekk fra de revolusjonære oppgavene. Marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning er derfor den uforfalska proletariske ideologien.

Partiet anvender denne teorien sjølstendig i samsvar med situasjonen i Norge. Det er partiets oppgave å forsvare den i uforsonlig kamp mot all revisjonisme.

AKP(m-l) skiller seg fra borgerskapets partier ikke bare ideologisk og politisk, men også organisatorisk, ved at det har andre karaktertrekk og organisasjonsprinsipper. Slik skiller det seg fra de borgerlige partier ved at det har sentralisme, at det har møte- og arbeidsplikt for alle medlemmer, og ved at det har vedtekter som slår fast medlemmenes plikter og rettigheter og prinsippene for organiseringa av partiet og for det indre partilivet. Vedtektene slår fast partiets organisatoriske linje.

I kampen for den proletariske revolusjonen har ikke arbeiderklassen noe annet våpen å sette mot borgerskapet enn jernhard organisasjon. Bare en klassebevisst, jernhardt organisert og sentralisert arbeiderklasse kan slå borgerskapet. Det kommunistiske partiet er arbeiderklassens høyeste form for klasseorganisasjon, som gjør det mulig for arbeider-

klassen å gjennomføre sine revolusjonære målsettinger. Derfor må partiet oppfylle disse kravene.

a) Partiet må være arbeiderklassens framskredne fortropp, som er foran klassen, en del av klassen og den mest framskredne delen av arbeiderklassen. Derfor må det holde arbeiderklassens langsiktige mål klart for øye, gå i spissen for klassekampen og ikke subbe i kjølvannet på den spontane kampen, være sammensatt av arbeiderklassens mest klassebevisste og kampvillige representanter, ha sterke røtter i arbeiderklassen og holde et høyt ideologisk nivå blant partimedlemmene.

b) Partiet må bygge på den demokratiske sentralismen.

c) Partiet må være et frivillig kamppellesskap av kommunister som har tankens og handlingens enhet, og som ikke tillater eksistensen av fraksjoner i partiet.

d) Partiet styrker seg ved å kvitte seg med opportunistiske elementer.

e) Partiets styrke ligger i forbindelsene med massene. Partiet må derfor stadig styrke båndene til massene og legge masselinja til grunn i all sin virksomhet.

AKP(m-l) bygger på den proletariske internasjonalismen. Partiet kjemper mot all imperialisme og særskilt mot de to supermaktene USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen, støtter den tredje verdens kamp mot supermaktene, solidariserer seg med arbeiderklassen og undertrykte i alle land og støtter de sosialistiske landene.

2. Medlemsskap

Andre kapittel i forslaget (nå første kapittel) handler om medlemskap. Hvem kan være medlem? Hva er medlemmenes plikter? Hvordan foregår opptak i partiet? Hvordan behandles medlemmer som ikke lenger oppfyller betingelsene for medlemsskap? Disse spørsmålene tas opp her.

Hvem kan være medlem?

Dette er slått fast i § 2 (nå § 1). Den nåværende § 1 lyder:

Enhver arbeider, lavere funksjonær, småbruker eller arbeidende bonde, fisker, husmor, intellektuell eller ethvert annet revolusjonært menneske i Norge som godtar AKP(m-l)s vedtekter og allmenne linje, arbeider etter evne i en grunnorganisasjon, utfører AKP(m-l)s beslutninger, underordner seg partidisiplinen og betaler medlemskontingent, kan bli medlem av AKP(m-l).

Her er det foreslått to endringer.

For det første. Hva er klassegrunnlaget for partiet? Hvem består partiet først og fremst av? Dette tas opp i første ledd. Her går det fram at det først og fremst er partiet til arbeiderne og de lavere funksjonærene, som sammen utgjør arbeiderklassen. Dernest må det ha småbrukere og arbeidende bønder og fiskere som medlemmer. Disse gruppene av halvproletariatet og småborgerskapet er arbeiderklassens viktigste og fasteste allierte. Dernest nevnes de *intellektuelle på linje* med arbeiderklassen og småbrukerne og fiskerne. De *revolusjonære* intellektuelle er en viktig alliert til arbeiderklassen når de stiller seg under arbeiderklassens ledelse (sjøl om de ikke er den viktigste allierte).

Men å her snakke om de intellektuelle *som gruppe* er feilaktig. Som gruppe *skiller* de entellektuelle seg fra arbeiderklassen (og også fra småbrukerne og fiskerne) ved at de ser seg sjøl som ei gruppe *mellom* klassene, ved at de er prega av individualisme, vakling og mangel på disiplin og organisering. Objektivt deler de seg også over flere klasser. Derfor er vedtektene her endra til å lyde **revolusjonære intellektuelle**.

For det andre: Hva kreves for å være partimedlem? I § 1 stilles disse kravene:

- godta vedtektene og partiets allmenne linje
- arbeide etter evne i en grunnorganisasjon
- utføre partiets beslutninger
- underordne seg partidisiplinen
- betale kontingent

Som vi har sett, stilte Lenin krav om personlig deltakelse i grunnorganisasjon som et grunnleggende krav til medlemskap. I de gjeldende vedtektene er det her innført en tvetydig formulering, nemlig «arbeide *etter evne* i en grunnorganisasjon». Denne formuleringa kan godt oppfattes som en konsesjon til *oppløsning* av kravet til deltakelse i grunnorganisasjon. Noen medlemmer som til stadighet skulker møter og unndrar seg partioppgavene i det de skyver seg bak unnskyldninger om «personlige behov» o.l. vil utvilsomt påstå at de arbeider etter evne! Denne typen oppløsning av kravet til deltaking i grunnorganisasjon fins det også påtakelige tendenser til i partiet. Derfor bør vedtektene være klare på dette punktet, slik at de lyder **arbeider i en grunnorganisasjon**.

Medlemmers plikter (nå § 3)

Medlemspliktene slår fast vilke krav som stilles til medlemmene som *kommunist*. Vedtektene gir en *definisjon* av hva en kommunist er. Ifølge vedtektene kan en f.eks. ikke sies å fylle kravene til en kommunist dersom en ikke er villig til å innrømme og rette på egne feil, oppfører seg som en drittsekk overfor arbeidskameratene eller ikke skolerer seg.

Det er her gjort flere større og mindre endringer, og hele punktet er skrevet om. Særskilt gjelder endringene kravene til *masselinje*, kamp mot *revisjonismen*, og plikt til å fremme *kritikk*.

3. Medlemmer av AKP(m-l) forplikter seg til å:

a) Arbeide for interessene til det store flertallet av det norske folket og verdens folk.

b) Forene seg med arbeiderklassen og det arbeidende folket, ta del i massenes kamp og massenes organisasjoner og stadig styrke båndene til massene. Høre på massenes meninger og lære av deres erfaringer, ta rede på deres ønsker og behov og aktivt føre fram og kjempe for de krav som svarer til massenes virkelige interesser. Arbeide for å vinne massene som aktive forkjempere for partiets linje, ved å forklare partilinja for dem, og sånn at de sjøl kan overbevise seg om at den er riktig. Aldri løsrive seg fra massene, stille seg over dem eller opptre uhøflig eller overlegent overfor dem, men alltid holde klart for øye at partiets styrke ligger i forbindelsene med massene.

c) Kjempe mot monopolkapitalen, imperialismen og deres tjenere, og aldri gjøre kompromisser med reaksjonen på folkets bekostning

d) Føre en skarp og uforsonlig kamp for å drive opportunisten og revisjonismen ut av arbeiderklassen, tålmodig og kameratslig arbeide for å avsløre disse ideenes reaksjonære karakter for massene og vise dem at opportunistiske og revisjonistiske partier er borgerskapets partier i arbeiderklassen, forene seg med ærlige progressive mennesker som er under innflytelse av dem og til og med for en tid lar seg bruke til å kjempe mot kommunistene, isolere de reaksjonære opportunistiske og revisjonistiske lederne, og alltid holde klart for øye at kampen mot opportunisten og revisjonismen er en nødvendig del av klassekampen og kampen for den proletariske revolusjonen.

e) Kjempe for partiets enhet, for den marxist-leninistiske proletariske linja, mot opportuniste og fraksjonisme, mot skadegjørere og agenter i partiets rekke, for å avsløre slike borgerlige elementer og drive dem ut av partiet, og alltid kjempe for å holde partiet proletarisk og revolusjonært.

f) Delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette partiets linje på de enkelte områdene, sørge for at debatten holdes innfor partiet og utad lojalt sette iverk partiets vedtak.

g) Studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og også ellers arbeide for å høyne sin teoretiske bevissthet og sitt kunnskapsnivå og utnytte den hjelp partiet gir til slike studier. Aldri se seg selv som utlært, eller studere slik at studiene blir boklærdom løsrevet fra det levende livet, men forene studier og praksis på en slik måte at studiene anvendes til å løse politiske og praktiske problemer.

h) Være dristig i kritikk og sjølkritikk. Kritikk og sjølkritikk bør ikke dreie seg om bagateller. Den skal føres fram på en kameratslig måte, ha politisk sikte og ha som mål å rette på politiske og organisatoriske feil. Ingen i partiet har rett til å hindre medlemmer i å fremme kritikk. Medlem har heller ingen rett til å skjule misforhold i partiet eller tillate handlinger som kan skade partiet. Ryktespredning, bakvaskelse og liknende slarv innad i partiet skaper vondt blod mellom medlemmene og hindrer skikkelig kritikk og sjølkritikk i å komme fram, og må derfor unngås.

i) Beskytte partiet og folket overfor borgerskapets og imperialiststatenes etterretnings og spionasjevirksomhet i Norge og hindre at opplysninger om partiet, partiets medlemmer og sympatisører og om andre progressive organisasjoner og mennesker kommer i klørne på dem.

j) Støtte partiet økonomisk etter evne.

Partimedlemmene må etter beste evne kjempe for å følge disse retningslinjene og arbeide hardt for arbeiderklassens og partiets sak.

I de nåværende vedtektene omtales *ikke* disse kravene til medlemmene som *medlemsplikter*. Er det slik at vedtektene ikke er forpliktende for medlemmene? I en kommentar til den nåværende paragrafen sies det også medlemmene har forskjellig politisk nivå og derfor vil »klare å følge dem i ulik grad», og at mange »sikkert vil komme til å

gjøre feil og bryte dem». Det er riktig at medlemmene vil ha varierende krefter og forskjellig nivå. Men i kommentaren overfor gjøres det ikke noe skille etter hva som er *årsaken* til at en ikke klarer å følge vedtektene. Sann sett sauser den sammen folk som er slitne og folk som er slappe, og skiller ikke mellom det å være liberalistisk og å ha lavt nivå. Det må derfor fastslås at alle medlemmer plikter å *kjempe for å oppfylle medlemsforpliktelsene* og ha en uforsonlig holdning til sine egne feil. Dersom medlemmer bryter medlemsforpliktelsene eller ikke klarer å oppfylle dem, må det kritiseres, og dersom kritikk ikke fører fram må partiet vurdere situasjonen.

Kandidatmedlemsskap

Kandidatmedlemsskap er ei *prøvetid* i partiet, som har til hensikt å avgjøre om den som søker medlemsskap skal bli medlem. I prøvetida skal kandidatmedlemmet forberede seg på partimedlemsskap, samtidig som partiet vil kunne prøve kandidatmedlemmet i praksis og gjøre undersøkelser om det. Slik vil partiet kunne hindre opptak av folk som ikke har noe i partiet å gjøre, og gjøre det vanskeligere for agenter og skadegjørerere å trenge inn i partiet.

Det fins i dag en del vedtektsstridige forhold i partiet hva kandidat-medlemsskap angår. Kandidatmedlemmer går i månedsvis (eller årevis!) uten å bli tatt opp som vanlige medlemmer. Kandidatmedlemmer deltar i avstemninger på linje med vanlige medlemmer. Kandidatmedlemmer velges til tillitsverv uten at det overhodet reises spørsmål om forholdene i laget er sånn at dette er absolutt nødvendig. Eller i verste fall holder ikke styret noen oversikt over hvem som er vanlige medlemmer og kandidatmedlemmer i det hele tatt!

Sanne forhold gjør at kandidatmedlemmer går i lang tid i partiet uten å bli gitt fulle medlemsrettigheter, mens medlemsmøtet fratas retten til å avgjøre hvem som skal være partimedlemmer. Uklare forhold omkring praktiseringa av kandidatordninga kan i verste fall åpne for manipulasjon med hvilke medlemmer som har stemmerett i laget, for å skaffe flertall for ei bestemt sak!

Disse tilstandene fører også til at kandidatmedlemmene går i lange tider uten f.eks. å ha lest et ord av vedtektene, ikke kjenner prinsippene for den demokratiske sentralismen osv. For partiet betyr det at det ikke føres noen kontroll med hvem som tas opp i partiet.

Vedtektene har en i hovedsak riktig definisjon av kandidatmedlemskap, men det fins også uklarheter (f.eks fins en misvisende definisjon av at kandidatmedlemsskap er ei tid da kandidatmedlemmet skal gis oppgaver for å utvikle seg politisk) som kan ha bidratt til at reglene ikke er satt ut i livet.

Her er det foreslått endringer i definisjon, plikter og rettigheter og opptak av kandidatmedlemmer.

Kandidatmedlemsskap er ei *prøvetid* i partiet, som skal vise om søkeren virkelig bør bli medlem. I prøvetida har kandidatmedlemmet høve til å bli bedre kjent med partiets vedtekter, program og arbeidsstil, til å skolere seg i marxismen-leninismen og har krav på hjelp til dette.

Samtidig har partiet høve til å bli bedre kjent med kandidatmedlemmet, dets kvaliteter og hvordan det løser partioppgavene og om det er verdig til å bli partimedlem.

Kandidatmedlem har de samme plikter som vanlig medlem. Kandidatmedlem deltar i avstemninger med rådgivende stemme. Kandidatmedlem bør ikke velges til tillitsverv eller til delegat.

Etter at prøvetida er over, skal medlemsmøtet på grunnlag av ny styreinnstilling og ved første høve avgjøre om kandidatmedlem skal tas opp som vanlig medlem. Der kandidatmedlem av skjellig grunn har vært hindret i å vise seg verdig medlemsskap, eller der partiet mener at det ikke har godt nok grunnlag til å ta standpunkt, kan det vedta å utvide prøvetida. Der medlemsmøtet finner at kandidatmedlem ikke er verdig partimedlemsskap, vedtar det å utelukke det fra partiet.

Disiplinære tiltak

Lenin og Stalin sa at partiet styrker seg ved å rense seg for opportunistiske elementer. Disiplinærtiltakene gjør det mulig for partiet å raskt kvitte seg med folk som ikke har noe i partiet å gjøre.

De disiplinære tiltakene er graderte, og en må ikke blande dem sammen. Når det gis en *advarsel*, betyr dette at det anføres en merknad mot vedkommendes partimedlemsskap. Dermed sier partiet fra at den typen brudd på disiplinen eller partilinja som det er snakk om er uforenlig med medlemsskap, og at gjentakelser vil føre til at vedkommende utelukkes fra partiet. *Suspensjon* betyr at en setter vedkommende partimedlem utafor partiet inntil de forhold som er årsak til suspensjonen, er avklara. Når dette er gjort, skal vedkommende enten utelukkes fra partiet, eller så viser det seg at suspensjonen er uberettiget og vedkommende blir rehabilitert. Ved *eksklusjon* er det ikke lenger snakk om oppstramming, men om at partiet kvitter seg med folk som ikke har noe i partiet å gjøre.

I denne paragrafen er det foreslått et tillegg i reglene for suspensjon.

Suspensjon av medlem kan foretas av sentralkomiteen, distriktstyre eller medlemsmøte i grunnorganisasjon (partiavdeling), etter at den saka gjelder har hatt høve til å forsvare seg. Medlem som blir suspendert fra partiet mister alle medlemsrettigheter. Der det viser seg etter nærmere undersøkelser at grunnlaget for suspensjon er uberettiget, eller når medlem som er suspendert gjør sjølkritikk og viser at det har forbedret seg, kan det gis medlemsrettighetene tilbake. Suspensjonen er da opphevet og det anerkjennes som vanlig partimedlem. Suspensjon skal ikke vare mer enn seks måneder.

3. Partiets organisasjonsprinsipper

§ 6 (nå § 5) slår fast prinsippene for den *demokratiske sentralismen*, og reglene mot *fraksjonisme* i partiet.

Punktet er redigert om, samtidig som »fraksjonsparagrafen» er forsterket. Dette gjelder forbud mot å opprette fraksjonelle forbindelser utafor partiet, og mot å arbeide fordekt for partifiendtlige linjer innad i partiet.

6. Partiets grunnleggende organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralismen.

a) Ledende partiorganer på alle plan blir valgt etter demokratisk rådslagning.

b) Ledende partiorganer på alle plan skal regelmessig legge fram beretning om sitt arbeid, på landsmøter, distriktsmøter, konferanser og medlemsmøter i grunnorganisasjonene, og også på andre måter underrette medlemmene om viktige vedtak, direktiver og andre nyheter som har betydning for deres arbeid. Ledende organer skal stadig merke seg hva medlemmene og massene utenfor partiet mener og oppmuntre medlemmene til å overvåke ledende partiorganers arbeid.

c) Hele partiet må strengt underordne seg en gjennomført og enhetlig disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere og hele partiet er underordnet sentralkomiteen. Vedtak fattes etter diskusjon, og når vedtak er fattet skal vedtak følges av alle.

d) Medlemmer har rett til å delta i diskusjoner av partiets linje i grunnorganisasjonene, til å velge og bli valgt til ledende partiorganer, kritisere partiets organer og medlemmer uansett stilling, og henvende seg til og legge fram forslag for alle partiorganer på alle plan. Alle partiorganer har plikt til å svare på henvendelser fra medlemmer, grunnorganisasjoner og andre partiorganer. Medlem som er uenig i lokale vedtak kan reservere sin mening og legge saka direkte fram for sentralkomiteen.

e) Partiet arbeider for enhet i tenkning og handling. En sterk sentralisme kan bare bygge på en enhetlig vilje og en bevisst og frivillig disiplin blant medlemmene. Det må derfor finnes et sterkt demokrati og personlig frimodighet og oppriktighet hos alle medlemmer. Fraksjonisme står i motstrid til et slikt sunt og demokratisk liv i partiet. Det er fraksjonisme å:

- opprette egne grupper innafor partiet som kjemper mot partiets linje, fører fram avvikende syn innad og utad og oppretter sine egne kontakter i partiet på tvers av partiets vanlige forbindelseslinjer og organer.

- å opprette forbindelser eller ta kontakt med andre partier eller grupper utafor partiet og gå sammen med dem for å motarbeide partiet eller gi opplysninger om partiet til dem.

- arbeide fordekt for standpunkter som er i strid med partiets linje innad i partiet uten å ta uenighet åpent opp for grunnorganisasjonen eller for partiets organer.

- undertrykke uenighet i partiets linje i diskusjoner innad.

- føre fram standpunkter utad som en vet strider mot partiets linje eller som kan skade partiet.

Eksistensen av fraksjoner er uforenlig med medlemsdemokratiet fordi fraksjonens medlemmer setter fraksjonens gruppedisiplin høyere enn den disiplinen som bygger på medlemmenes demokratiske vedtak. Fraksjonelle forbindelser med partier eller grupper utafor partiet legger partiet åpent for skadegjørervirksomhet og er en grov forbrytelse mot partiet.

Uenighet og diskusjon innad er en bra ting og en livsnødvendighet for partiet. Å unnlate å ta opp slik uenighet eller erklære enighet i ord og i handling motarbeide partiets linje, er å sabotere diskusjonen og kampen for enhet og derfor sabotasje mot medlemsdemokratiet. Når flere avvikende syn føres fram utad på tross av vedtak, blir medlemmene fratatt sin rett til å bestemme partiets offisielle linje.

Fraksjonisme virker oppløsende på partiets enhet, disiplin og organisasjon, og er derfor uforenlig med eksistensen av et slagkraftig kommunistisk parti. Konsekvensen av fraksjonisme blir alltid før eller siden at det opprettes organisasjoner som kjemper innbyrdes i partiet, og dermed legges grunnlaget for at ett parti splittes i flere. Fraksjonisme er derfor ikke tillatelig, og fraksjonell virksomhet vil bli ryddet ut av partiet med fast hånd.

f) Alle medlemmer og grupper av medlemmer som arbeider på klassekampens forskjellige fronter, må ubetinget godta AKP(m-l)s ledelse i alle spørsmål.

4. Partiets sentrale organer

Det er her foreslått to endringer.

Landsmøteperioden

Forberedelsene til landsmøtet i partiet vil alltid være en stor og krevende oppgave, både for grunnorganisasjonene og for sentrale partiorganer. Ut fra ei vurdering av at landsmøtets oppgave er å stake ut partiets linje for en *lang periode*, og ut fra de store kravene innkallinga av landsmøtet stiller, vil vi derfor foreslå landsmøteperioden utvida fra 3 til 4 år. Ny § 9 blir da:

9. Landsmøtet innkalles hvert 4. år. I særskilte tilfeller kan sentralkomiteen innkalle landsmøtet tidligere eller utsette det.

Kontrollkomite.

Skal partiet ha et eget landsmøtevalgt kontrollorgan utafor sentralkomiteen? Dette spørsmålet må avklares i samband med partidiskusjonen foran landsmøtet.

Kontrollkomiteens *mandat* er å kontrollere at den sosialistiske legaliteten, den demokratiske sentralismen og partinormene opprettholdes. Dernest behandler den anker på eksklusjoner og andre disiplinærtiltak.

Her vil vi foreslå at det *ikke* opprettes noe slikt organ, men at den nåværende ordninga med en kontrollkomite valgt av sentralkomiteen og underordna sentralkomiteen og de ledende organer den velger, opprettholdes.

Kontrollkomiteens oppgaver stiller store krav til at den er sammensatt av kamerater som er blant partiets mest framskredne og ledende medlemmer, og som er jevnbyrdige med sentralkomiteens medlemmer. Derfor bør også kontrollkomiteen velges blant sentralkomiteens medlemmer i samband med at den konstituerer seg sjøl. I annet fall vil landsmøtet stå i fare for å velge *to* ledende partiorganer og undergrave at det opprettes *en* enhetlig og sentralistisk partiledelse:

Sentralkomiteen konstituerer seg sjøl, velger formann og andre nødvendige tillitsmenn, politisk utvalg og kontrollkomite.

Kontrollkomiteen skal kontrollere at den sosialistiske legaliteten og den demokratiske sentralismen i partiet opprettholdes og at vedtektene følges, og behandler anker på eksklusjoner og andre disiplinære tiltak.

5. Distriktsorganisasjoner

Det er foreslått skrevet inn nye retningslinjer for distriktsstyrets arbeid.

Distriktsstyret leder og samordner arbeidet til alle partiorganisasjoner i distriktet på grunnlag av partilinja, landsmøtets vedtak, direktiver fra sentralkomiteen og distrikts møtetsvedtak.

Distriktsstyret arbeider for å utbre partiets linje og opprette nye partiorganisasjoner i sitt distrikt, holder rede på alle medlemmer og kandidatmedlemmer i distriktet og driver inn medlemskontingenten, og arbeider for å opprettholde og styrke skoloringa i marxismen-leninismen, partidisiplinen, en aktiv kritikk og sjølkritikk og en revolusjonær årvåkenhet i partiorganisasjonene.

6. Grunnorganisasjonens ledende rolle.

Lenin krevde at partiet skulle spille rollen som arbeiderklassens fortropp. Uten revolusjonære *grunnorganisasjoner* kan ikke partiet oppfylle dette kravet, og heller ikke fortsette å være et revolusjonært parti. Partiet utøver sin ledende rolle *gjennom* grunnorganisasjonene. Grunnorganisasjonene forbinder partiet og partiledelsen med massene. Når dette båndet skjæres over, vil også partiet før eller seinere slutte å ha ei riktig linje og en riktig ledelse. Derfor må grunnorganisasjonene være aktive og initiativrike, ta fullt ansvar for partilinja og gjennomføre den fullt ut innad og utad. Dette er grunnorganisasjonenes *ledende* rolle i partiet.

I en del lag finnes det en stuevarm enighet om alle saker, men det fattes få og skjeldent *vedtak* om arbeidet. I andre lag finnes det ei forestilling om at partidemokrati er det samme som at »alle saker skal diskuteres av alle», og »alle saker diskuteres til alle er enige om alt». Det fins eksempler på lag der den samme saka diskuteres på møte etter møte uten at noe blir gjort.

Her har vi med en grov forvregning av partidemokratiet å gjøre. Vedtektene slår fast at det skal fattes vedtak, og at når vedtak er fattet skal de følges. Det er anledning til å reservere seg i forhold til vedtak og kreve vedtak overprøvd av Sentralkomiteen (§ 5). Men det er ikke anledning til å forlange at vedtak ikke skal fattes så lenge det fins uenighet om ei sak. Dette er en ultra-demokratisk borgerlig ide som står i strid med, og ødelegger partidemokratiet, og setter partiet ute av stand til å spille noen ledende rolle.

Når det er uenighet i ei sak i laget, skal saka diskuteres. Det skal være anledning for alle til å legge fram og forklare sitt syn på saka. Når alle syn er kommet fram og er klargjort tilstrekkelig, *skal* vedtak fattes. Naturligvis kan det være saker der det viser seg at en mangler tilstrekkelig grunnlag til å ta standpunkt på, og hvor både flertallet og mindretallet kan være enig i at vedtak vil være overilet. I så fall er det mulig å utsette saka. Ellers er det ingenting galt med å fatte flertalls-

vedtak i partiet. Uten denne muligheten ville partidemokratiet forfalle til borgerlig pratemakeri, og partiet ville bli lammet og ute av stand til å gjennomføre noe som helst.

Uten grunnorganisasjoner som fatter mange beslutninger om sitt arbeid og setter partilinja aktivt ut i livet, blir partiet og partiledelsen avskåret fra massene.

Grunnorganisasjonene må også spille en *ledende rolle* i å opprettholde legaliteten i partiet, partidisiplinen og partinormene. Er dette den stilen som rår grunnen i dag? Vi vil påstå at her skorter det mye. Mange steder rår det en småborgerlig liberalisme i forhold til deltakelse på partimøtene og i partiarbeidet, lagene tar ingen initiativer, det rår unnfalleshhet i kritikk og sjølkritikk fordi en er redd for å trække hverandre på tærne osv. Uten at laga går i spissen for å opprettholde disiplinen, følge vedtektene osv.. *hos seg sjøl* vil en slapp og likegyldig stil bre seg i *hele* partiet. Derfor må laga ha en hard og militant stil i kritikk og sjølkritikk og oppstramming av folk som unndrar seg partioppgavene. Uten en militant stil i grunnorganisasjonene kan ikke partiet holde seg revolusjonært.

Grunnorganisasjonenes ledende rolle blir ikke slått fast i de gjeldende vedtektene. Derfor må alle lag vie særskilt oppmerksomhet til dette.

Forslag til ny § 13.

13. Partilaget må stå i ledelsen for å gjennomføre partilinja på alle områder. Partilaget forbinder partiet og partiets ledende organer med massene og setter partiets ledende rolle ut i livet i arbeiderklassen og folket. Partilaget må sette arbeiderklassen og marxismen-leninismen-Mao Tsetung tenkning i ledelsen på alle områder. Det må ta fullt ansvar for partiets linje, sette den ut i livet på en allsidig og revolusjonær måte og alltid holde partiet revolusjonært og kjempende.

Partilag (partiavdeling) må følge disse retningslinjene:

a) Knytte sterke bånd til massene, høre på deres meninger og lære av dem, ta rede på og utløse kamp for deres rettferdige krav, aldri stille seg over massene eller opptre på vegne av dem uten deres aktive oppslutning, arbeide for å vinne dem for partiets linje og lede stadig breiere masser i kampen mot klassefienden.

b) Kjempe mot opportunismen og revisjonismen i arbeiderklassen og drive en aktiv ideologisk kamp innad i partiet mot borgerlig påvirkning og innflytelse.

c) Skolere medlemmene i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i samsvar med de retningslinjene partiet gir, og lære dem å anvende marxismen-leninismen på et sjølstendig vis.

d) Aktivt sette iverk direktiver og vedtak og ethvert oppdrag partiet pålegger laget ut fra en grundig kjennskap til de politiske målsettinger som skal oppnås, og ikke slik at gjennomføringa blir blind og slavisk. Lag som mener direktiver er feilaktige bør klage på dem og kreve forklaring

e) Fatte beslutninger på alle områder av lagets arbeid, sikre at alle medlemmer deltar aktivt i lagets arbeid, kontrollere arbeidet deres jevnlig og stramme opp medlemmer som unndrar seg partioppgavene.

f) Drive en aktiv kritikk og sjølkritikk og oppdra medlemmene til en uredd og revolusjonær innstilling til feil og misforhold i partiet.

g) Årvåkent beskytte partiet mot klassefienden, avsløre borgerlige opportunistiske elementer i partiets rekke, opprettholde partidisiplinen og partinormene og forsvare legaliteten i partiet.

h) Ta inn nye medlemmer og holde rekkene reine og røde gjennom å kvitte seg med medlemmer og arbeidsstil og alt annet som er ubrukkelig og skadelig for partiet og istedet trekke nytt friskt blod til laget.

i) Drive et regelmessig og solid økonomisk støttearbeid for partiet.

j) Ta godt vare på partiets sympatisører, samarbeide nært og kameratslig med dem, gi dem høve til å skolere seg og til å støtte partiet politisk og økonomisk etter evne.

Sympatisører

Den nåværende § 14 om sympatisører og sympatisørorganisasjoner er foreslått strøket, og tatt inn under ny § 13.

7. Partiets ungdomsorganisasjoner

Her er foreslått et nytt kapittel som slår fast Rød Ungdoms og Norges Kommunistiske Studentforbunds forhold til partiet og deres oppgaver.

SJUENDE KAPITTEL

Partiets ungdomsorganisasjoner

15. Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjoner og arbeider under ledelse av partiet. RU og NKS er kommunistiske masseorganisasjoner der partiet arbeider for å oppdra ungdommen i arbeiderklassens ideologi, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og til et proletarisk klassestandpunkt.

RU og NKS støtter partiets målsetting og program. De støtter opp om partiets arbeid og utbrer partiets linje, særskilt der partiet ikke har organisasjoner. RU og NKS kjemper for ungdommens interesser og rettferdige krav og arbeider for å vinne flertallet av ungdommen som arbeiderklassens allierte.

16. Sentralstyrene i RU og NKS er underordnet sentralkomiteen i AKP(m-l), lokale organer i RU og NKS er underordnet partiets organer på samme plan. Alle partimedlemmer i RU og NKS er underlagt partiets demokratiske sentralisme.

RU og NKS' ledende organer og grunnorganisasjoner avgjør etter sjølstendig vurdering de særskilte spørsmålene for sitt arbeid, men ikke slik at deres beslutninger strider mot partiets linje og beslutninger.

III. FORSLAG TIL VEDTEKTER FOR AKP (m-l)

(Her er gjengitt forslaget til vedtekter i sin helhet, med de endringer som er foreslått. For å gjøre forslaget lettest mulig tilgjengelig, er nye punkter, nye avsnitt og forslag til andre endringer uthevet. Det er også foretatt omredigeringer og språklige endringer noen steder uten at det er uthevet her.)

FØRSTE KAPITTEL

Partiet.

1. AKP(m-l) er den norske arbeiderklassens politiske parti. Partiet er organisert av klassebevisste og aktive representanter fra arbeiderklassen og setter arbeiderklassen i ledelsen i partiet. Partiet tar også opp i seg andre arbeidende revolusjonære mennesker som tar arbeiderklassens standpunkt og underordner seg arbeiderklassens ledelse.

AKP(m-l)s mål er å lede arbeiderklassen og folket i å styrte monopolkapitalens klassesdiktatur gjennom en sosialistisk revolusjon, opprette proletariatets demokratiske diktatur og bygge opp et sosialistisk samfunn. Vårt endelige mål er det klasseløse samfunn, kommunismen.

AKP(m-l) bygger på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning, som er arbeiderklassens ideologi, slik den i første rekke er utformet av Marx, Engels, Lenin, Stalin og Mao Tsetung. Marxismen-leninismen sammenfatter arbeiderklassens internasjonale kamperfaring, og særskilt de revolusjonære erfaringer som er utvunnet der arbeiderklassen har slått borgerskapet og opprettet proletariatets diktatur. Under hele arbeiderklassens historie har det vært en skarp kamp om å opprettholde den proletariske linja, der borgerskapet har forsøkt å avvæpne arbeiderklassen ideologisk og få den til å legge ned kampen. Marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning er utforma i skarp kamp mot opportunistiske og revisjonistiske retninger i arbeiderklassen som har ledet den vekk fra de revolusjonære oppgavene. Marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning er derfor den uforfalska proletariske ideologien.

Partiet anvender denne teorien sjølstendig i samsvar med situasjonen i Norge. Det er partiets oppgave å forsvare den i uforsonlig kamp mot all revisjonisme.

AKP(m-l) skiller seg fra borgerskapets partier ikke bare ideologisk og politisk, men også organisatorisk, ved at det har andre karaktertrekk og organisasjonsprinsipper. Slik skiller det seg fra de borgerlige partier ved at det har sentralisme, at det har møte- og arbeidsplikt for alle medlemmer, og ved at det har vedtekter som slår fast medlemmenes plikter og rettigheter og prinsippene for organiseringa av partiet og for det indre partilivet. Vedtektene slår fast partiets organisatoriske linje.

I kampen for den proletariske revolusjonen har ikke arbeiderklassen noe annet våpen å sette mot borgerskapet enn jernhard organisasjon. Bare en klassebevisst, jernhardt organisert og sentralisert arbeiderklasse kan slå borgerskapet. Det kommunistiske partiet er arbeiderklassens høyeste form for klasseorganisasjon, som gjør det mulig for arbeiderklassen å gjennomføre sine revolusjonære målsettinger. Derfor må partiet oppfylle disse kravene.

a) Partiet må være arbeiderklassens framskredne fortropp, som er foran klassen, en del av klassen og den mest framskredne delen av

arbeiderklassen. Derfor må det holde arbeiderklassens langsiktige mål klart for øye, gå i spissen for klassekampen og ikke subbe i kjølvannet på den spontane kampen, være sammensatt av arbeiderklassens mest klassebevisste og kampvillige representanter, ha sterke røtter i arbeiderklassen og holde et høyt ideologisk nivå blant partimedlemmene.

b) Partiet må bygge på den demokratiske sentralismen.

c) Partiet må være et frivillig kampefelleskap av kommunister som har tankens og handlingens enhet, og som ikke tillater eksistensen av fraksjoner i partiet.

d) Partiet styrker seg ved å kvitte seg med opportunistiske elementer.

e) Partiets styrke ligger i forbindelsene med massene. Partiet må derfor stadig styrke båndene til massene og legge masselinja til grunn i all sin virksomhet.

AKP(m-l) bygger på den proletariske internasjonalsismen. Partiet kjemper mot all imperialism og særskilt mot de to supermaktene USA-imperialismen og den sovjetiske sosialimperialismen, støtter den tredje verdens kamp mot supermaktene, solidariserer seg med arbeiderklassen og undertrykte i alle land og støtter de sosialistiske landene.

ANDRE KAPITTEL

Medlemsskap.

2. Enhver arbeider, lavere funksjonær, småbruker eller arbeidende bonde, fisker, husmor, revolusjonær intellektuell eller ethvert annet revolusjonært menneske i Norge som godtar AKP(m-l)s vedtekter og allmenne linje, arbeider i en grunnorganisasjon, utfører AKP(m-l)s beslutninger, underordner seg partidisiplinen og betaler medlemskontigenten, kan bli medlem av AKP(m-l). Medlem bør helst ha fylt 18 år.

(Opptak i AKP(m-l) innebærer at medlem frivillig forplikter seg til å følge vedtektene og er klar over at de er juridisk bindende i tvister om partiets eiendom.)

3. Medlemmer av AKP(m-l) forplikter seg til å:

a) Arbeide for interessene til det store flertallet av det norske folket og verdens folk.

b) Forene seg med arbeiderklassen og det arbeidende folket, ta del i massenes kamp og massenes organisasjoner og stadig styrke båndene til massene. Høre på massenes meninger og lære av deres erfaringer, ta rede på deres ønsker og behov og aktivt føre fram og kjempe for de krav som svarer til massenes virkelige interesser. Arbeide for å vinne massene som aktive forkjempere for partiets linje, ved å forklare partilinja for dem, og sånn at de sjøl kan overbevise seg om at den er riktig. Aldri løsrive seg fra massene, stille seg over dem eller opptre uhøflig eller overlegent overfor dem, men alltid holde klart for øye at partiets styrke ligger i forbindelsene med massene.

c) Kjempe mot monopolkapitalen, imperialismen og deres tjenere, og aldri gjøre kompromisser med reaksjonen på folkets bekostning.

d) Føre en skarp og uforsonlig kamp for å drive opportunisten og revisjonismen ut av arbeiderklassen, tålmodig og kameratslig arbeide for å avsløre disse ideenes reaksjonære karakter for massene og vise dem at opportunistiske og revisjonistiske partier er borgerskapets partier i arbeiderklassen, forene seg med ærlige progressive mennesker som er under innflytelse av dem og til og med for en tid lar seg bruke til å kjempe mot kommunistene, isolere de reaksjonære opportunistiske og revisjonistiske lederne, og alltid holde klart for øye at kampen mot

opportunisten og revisjonisten er en nødvendig del av klassekampen og kampen for den proletariske revolusjonen.

e) Kjempe for partiets enhet, for den marxist-leninistiske proletariske linja, mot opportuniste og fraksjonisme, mot skadegjørere og agenter i partiets rekke, for å avsløre slike borgerlige elementer og drive dem ut av partiet, og alltid kjempe for å holde partiet proletarisk og revolusjonært.

f) Delta i intern debatt og demokratiske avgjørelser for å fastsette partiets linje på de enkelte områdene, sørge for at debatten holdes innafor partiet og utad lojalt sette iverk partiets vedtak.

g) Studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og også ellers arbeide for å høyne sin teoretiske bevissthet og sitt kunnskapsnivå og utnytte den hjelp partiet gir til slike studier. Aldri se seg selv som utlært, eller studere slik at studiene blir boklærdom løsrevet fra det levende livet, men forene studier og praksis på en slik måte at studiene anvendes til å løse politiske og praktiske problemer.

h) Være dristig i kritikk og sjølkritikk. Kritikk og sjølkritikk bør ikke dreie seg om bagateller. Den skal føres fram på en kameratslig måte, ha politisk sikte og ha som mål å rette på politiske og organisatoriske feil. Ingen i partiet har rett til å hindre medlemmer i å fremme kritikk. Medlem har heller ingen rett til å skjule misforhold i partiet eller tillate handlinger som kan skade partiet. Ryktespredning, bakvaskelse og liknende slarv innad i partiet skaper vondt blod mellom medlemmene og hindrer skikkelig kritikk og sjølkritikk i å komme fram, og må derfor unngås.

i) Beskytte partiet og folket overfor borgerskapets og imperialiststatenes etterretnings og spionasjevirksomhet i Norge og hindre at opplysninger om partiet, partiets medlemmer og sympatisører og om andre progressive organisasjoner og mennesker kommer i klørne på dem.

j) Støtte partiet økonomisk etter evne.

Partimedlemmene må etter beste evne kjempe for å følge disse retningslinjene og arbeide hardt for arbeiderklassens og partiets sak.

4. Søknader om medlemsskap skal komme enkeltvis. Søknader må rettes til styret i en grunnorganisasjon (partiavdeling eller stedslag). Styret tar stilling til søknaden og legger fram sin innstilling for medlemsmøtet, som avgjør om søkeren kan tas opp som kandidat-medlem.

Kandidatmedlemsskap er ei prøvetid i partiet, som skal vise om søkeren virkelig bør bli medlem. I prøvetida har kandidatmedlemmet høve til å bli bedre kjent med partiets vedtekter, program og arbeidsstil, til å skolere seg i marxismen-leninismen og har krav på hjelp til dette. Samtidig har partiet høve til å bli bedre kjent med kandidatmedlemmet, dets kvaliteter og hvordan det løser partioppgavene og om det er verdig til å bli partimedlem.

Kandidatmedlem har de samme plikter som vanlig medlem. Kandidatmedlem deltar i avstemninger med rådgivende stemme. Kandidatmedlem bør ikke velges til tillitsverv eller til delegat.

Etter at prøvetida er over, skal medlemsmøtet på grunnlag av ny styreinnsstilling og ved første høve avgjøre om kandidatmedlem skal tas opp som vanlig medlem. Der kandidatmedlem av skjellig grunn har vært hindret i å vise seg verdig medlemsskap, eller der partiet mener at det ikke har godt nok grunnlag til å ta standpunkt, kan det vedta å utvide

prøvetida. Der medlemsmøtet finner at kandidatmedlem ikke er verdig partimedlemsskap, vedtar det å utelukke det fra partiet.

I tvilstilfelle skal medlemsopptak godkjennes av høyere organ. Dette gjelder bl.a. personer som har vært aktive fiender av den kommunistiske bevegelsen, som er blitt ekskludert av kommunistiske organisasjoner o.l.

5. Når partimedlemmer bryter partidisiplinen, oppfører seg ukameratslig og i strid med AKP(m-l)s linje fører fram anti-kommunistiske standpunkter utad, krenker massenes interesser eller på annen måte skader partiet, skal partiets organer i samsvar med vedtektene og på grunnlag av en sjølstendig vurdering i hvert enkelt tilfelle, trekke de nødvendige disiplinære tiltak: advarsel, tilbaketrekking fra tillitsverv, suspensjon fra partiet, eksklusjon.

Tilbaketrekking fra tillitsverv kan vedtas av overordnede organer på alle plan. Medlemsmøte i grunnorganisasjonen kan vedta tilbaketrekking fra tillitsverv i grunnorganisasjonen (partiavdelingsmøte fra partiavdelingsstyre og stedslagsstyre, stedslagsmøte fra stedslagsstyre).

Suspensjon av medlem kan foretas av sentralkomiteen, distriktsstyre eller medlemsmøte i grunnorganisasjon (partiavdeling), etter at den saka gjelder har hatt høve til å forsvare seg. Medlem som blir suspendert fra partiet mister alle medlemsrettigheter. Der det viser seg etter nærmere undersøkelser at grunnlaget for suspensjon er uberettiget, eller når medlem som er suspendert gjør sjølkritikk og viser at det har forbedret seg, kan det gis medlemsrettighetene tilbake. Suspensjonen er da opphevet og det anerkjennes som vanlig partimedlem. Suspensjon skal ikke vare mer enn seks måneder.

Eksklusjon av medlem kan foretas av sentralkomiteen eller medlemsmøte i grunnorganisasjon (partiavdeling) etter at den saka gjelder har hatt høve til å forsvare seg. Eksklusjon skal alltid innrapporteres til sentralkomiteen. Landsmøtet skal forelegges beretning over eksklusjoner i perioden.

Ved disiplinære tiltak er det høve til å anke opp til sentralkomiteen, som tar den endelige avgjørelsen. Ved disiplinære tiltak skal det alltid gjøres merksam på retten til å anke.

Partimedlem som blir politisk sløve og passive og ikke lenger viser interesse for å arbeide i AKP(m-l) til tross for at partiet har forsøkt å hjelpe dem til det, bør overtale til å gå ut av partiet og eventuelt fortsette å støtte partiet som sympatisører. Medlemmer skal reknes som utmeldt dersom de erklærer at de ikke lenger vil være medlem eller ikke betaler kontingent på tross av oppfordring.

Medlemmer som viser seg å være agenter eller skadegjørere skal renskes ut av partiet og ikke slippes inn i rekkene igjen.

Om nødvendig skal det gjøres kjent utad at en bestemt person ikke lenger er medlem av AKP(m-l).

TREDJE KAPITTEL

Partiets organisasjonsprinsipper.

6. Partiets grunnleggende organisasjonsprinsipp er den demokratiske sentralismen.

a) Ledende partiorganer på alle plan blir valgt etter demokratisk rådslagning.

b) Ledende partiorganer på alle plan skal regelmessig legge fram beretning om sitt arbeid, på landsmøter, distriktsmøter, konferanser og medlemsmøter i grunnorganisasjonene, og også på andre måter underrette medlemmene om viktige vedtak, direktiver og andre nyheter

som har betydning for deres arbeid. Ledende organer skal stadig merke seg hva medlemmene og massene utenfor partiet mener og oppmuntre medlemmene til å overvåke ledende partiorganers arbeid.

c) Hele partiet må strengt underordne seg en gjennomført og enhetlig disiplin: den enkelte er underordnet organisasjonen, mindretallet er underordnet flertallet, lavere organer er underordnet høyere og hele partiet er underordnet sentralkomiteen. Vedtak fattes etter diskusjon, og når vedtak er fattet skal vedtak følges av alle.

d) Medlemmer har rett til å delta i diskusjoner av partiets linje i grunnorganisasjonene, til å velge og bli valgt til ledende partiorganer, kritisere partiets organer og medlemmer uansett stilling, og henvende seg til og legge fram forslag for alle partiorganer på alle plan. Alle partiorganer har plikt til å svare på henvendelser fra medlemmer, grunnorganisasjoner og andre partiorganer. Medlem som er uenig i lokale vedtak kan reservere sin mening og legge saka direkte fram for sentralkomiteen.

e) Partiet arbeider for enhet i tenkning og handling. En sterk sentralisme kan bare bygge på en enhetlig vilje og en bevisst og frivillig disiplin blant medlemmene. Det må derfor finnes et sterkt demokrati og personlig frimodighet og oppriktighet hos alle medlemmer. Fraksjonisme står i motstrid til et slikt sunt og demokratisk liv i partiet. Det er fraksjonisme å:

- opprette egne grupper innafor partiet som kjemper mot partiets linje, fører fram avvikende syn innad og utad og oppretter sine egne kontakter i partiet på tvers av partiets vanlige forbindelselinjer og organer.

- å opprette forbindelser eller ta kontakt med andre partier eller grupper utafor partiet og gå sammen med dem for å motarbeide partiet eller gi opplysninger om partiet til dem.

- arbeide fordekt for standpunkter som er i strid med partiets linje innad i partiet uten å ta uenighet åpent opp for grunnorganisasjonen eller for partiets organer.

- undertrykke uenighet i partiets linje i diskusjoner innad.

- føre fram standpunkter utad som en vet strider mot partiets linje eller som kan skade partiet.

Eksistensen av fraksjoner er uforenlig med medlemsdemokratiet fordi fraksjonens medlemmer setter fraksjonens gruppedisiplin høyere enn den disiplinen som bygger på medlemmenes demokratiske vedtak.

Fraksjonelle forbindelser med partier eller grupper utafor partiet legger partiet åpent for skadegjørervirksomhet og er en grov forbrytelse mot partiet.

Uenighet og diskusjon innad er en bra ting og en livsnødvendighet for partiet. Å unnlate å ta opp slik uenighet eller erklære enighet i ord og i handling motarbeide partiets linje, er å sabotere diskusjonen og kampen for enhet og derfor sabotasje mot medlemsdemokratiet. Når flere avvikende syn føres fram utad på tross av vedtak, blir medlemmene fratatt sin rett til å bestemme partiets offisielle linje.

Fraksjonisme virker oppløsende på partiets enhet, disiplin og organisasjon, og er derfor uforenlig med eksistensen av et slagkraftig kommunistisk parti. Konsekvensen av fraksjonisme blir alltid før eller siden at det opprettes organisasjoner som kjemper innbyrdes i partiet, og dermed legges grunnlaget for at ett parti splittes i flere. Fraksjonisme er derfor ikke tillatelig, og fraksjonell virksomhet vil bli ryddet ut av partiet med fast hånd.

f) Alle medlemmer og grupper av medlemmer som arbeider på klassekampens forskjellige fronter, må ubetinget godta AKP(m-l)s ledelse i alle spørsmål.

7. Partiets høyeste organ er landsmøtet, og når det ikke sitter samlet, sentralkomiteen som landsmøtet har valgt. Partiets ledende organer der det finnes distriktsorganisasjoner er distriktsmøtet og det distriktsstyre det velger. Det ledende organ i grunnorganisasjonen (partiavdelinga) er medlemsmøtet og det styret (partiavdelingsstyret) det velger.

Det er høve til å velge både styremedlemmer og varamedlemmer til styret. Varamedlemmer har ikke rettigheter i styret. Ved frafall av styremedlemmer kan styret vedta å ta opp varamedlem som fullt styremedlem inntil styret har like mange medlemmer som da det ble valgt.

Om illegalitet eller forfølgelse gjør det nødvendig, kan sentralkomiteen supplere seg sjøl, og supplere styrer på lavere plan eller gi dem rett til å supplere seg sjøl.

Landsmøte, distriktsmøter og medlemsmøter innkalles av partiets ledende organer på disse planene eller på høyere plan. Til landsmøtet og distriktsmøter velger grunnorganisasjonene (partiavdelingene) delegater med stemmerett i forhold til det antall medlemmer med fulle medlemsrettigheter som det er innbetalt kontingent til partiet for.

Sentralkomiteen skal innkalles når minst 1/3 av sentralkomiteens medlemmer krever det. Landsmøte eller distriktsmøte skal innkalles av det ledende organet på tilsvarende nivå når det kreves med flertallsvedtak av grunnorganisasjoner (partiavdelinger) som representerer minst 1/3 av medlemmene. Medlemsmøte i grunnorganisasjonen skal innkalles av styret når minst 1/3 av medlemmene krever det. Innkalling til distriktsmøtet skal godkjennes av sentralkomiteen.

8. Styrene i partiet på alle plan og de utvalga de peker ut, skal organisere seg i samsvar med prinsippene for enhetlig ledelse, nar tilknytning til massene og enkel og effektiv oppbygning. Alle styrer skal ha minst formann, sekretær og kasserer.

Alle styrer og utvalg skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i samband med sitt arbeid og i samsvar med de spesielle retningslinjene partiet gir for slike studier, og drive en aktiv kritikk og sjølkritikk.

FJERDE KAPITTEL

Partiets sentrale organer.

9. Landsmøtet innkalles hvert 4. år. I særskilte tilfeller kan sentralkomiteen innkalle landsmøtet tidligere eller utsette det.

10. Sentralkomiteen med medlemmer og varamedlemmer skal velges blant partiets mest politisk framskredne, pålitlige og erfarne medlemmer. For å sikre at sentralkomiteens medlemmer holder mål, bør de vurderes grundig i partiorganisasjonene før valg. Sentralkomiteens oppgave er i å sette iverk partiets linje på en mest mulig kraftfull og effektiv måte, og innafor den ramma som program, vedtekter og landsmøtets vedtak setter.

Sentralkomiteen konstituerer seg sjøl, velger formann og andre nødvendige tillitsmenn, politisk utvalg og kontrollkomite.

Politisk utvalg innkaller sentralkomiteen til plenums møte minst to ganger i året. I særlige tilfeller kan innkallelsen utsettes. Når sentralkomiteen ikke er samlet, utøver politisk utvalg sentralkomiteens funksjoner og myndighet, og leder partiets arbeid i samsvar med de retningslinjer som sentralkomiteen gir.

Kontrollkomiteen skal kontrollere at den sosialistiske legaliteten og den demokratiske sentralismen i partiet opprettholdes og at vedtektene følges, og behandler anker på eksklusjoner og andre disiplinære tiltak.

Sentralkomiteen og politisk utvalg oppretter de organer og utvalg som trengs for å ta seg av partiets daglige arbeid på forskjellige områder, i samsvar med prinsippene for sentralisert ledelse og enkel, effektiv og smidig oppbygging. Disse organene står ansvarlig overfor sentralkomiteen, som igjen står ansvarlig overfor landsmøtet.

FEMTE KAPITTEL

Distriktsorganisasjoner.

11. Der sentralkomiteen finner at det er grunnlag for det, opprettes distriktsorganisasjoner av AKP(m-l).

Distriktsmøtet innkalles hvert år. I særskilte tilfeller kan distriktsstyret innkalle distriktsmøtet tidligere eller utsette det.

Distriktsstyret leder og samordner arbeidet til alle partiorganisasjoner i distriktet på grunnlag av partilinja, landsmøtets vedtak, direktiver fra sentralkomiteen og distriktsmøtets vedtak.

Distriktsstyret arbeider for å utbre partiets linje og opprette nye partiorganisasjoner i sitt distrikt, holder rede på alle medlemmer og kandidatmedlemmer i distriktet og driver inn medlemskontingenten, og arbeider for å opprettholde og styrke skoloringa i marxismen-leninismen, partidisiplinen, en aktiv kritikk og sjølkritikk og en revolusjonær årvåkenhet i partiorganisasjonene.

Distriktsstyrets arbeidsutvalg, som skal inkludere formann, sekretær og kasserer, må bestå av medlemmer som har høve til å samarbeide daglig om ledelsen av distriktet.

Der distriktsorganisasjoner ikke kan opprettes, blir grunnorganisasjonene (partiavdelingene) ledet direkte av de organer sentralkomiteen utpeker til det.

SJETTE KAPITTEL

Partiets grunnorganisasjoner

12. Partilag opprettes i fabrikker og på andre arbeidsplasser, i boligdistrikter og på landsbygda eller der klassekampen krever det og det er samlet minst tre partimedlemmer.

Partilag (partiavdeling) må godkjennes av sentralkomiteen som også kan trekke godkjennelsen tilbake og kreve partilag (partiavdeling) slått sammen. Sentralkomiteen kan om nødvendig konstituere helt nye partilag (partiavdeling) der alle medlemmene den første tida er kandidatmedlemmer. Partilag der et flertall utvikler seg i partifiendtlig retning, kan sentralkomiteen ekskludere fra AKP(m-l).

Partilag (partiavdeling) som skal kunne anerkjennes som grunnorganisasjoner i partiet, må være organisatorisk og politisk sterke nok til å velge et styre som tilfredsstiller vedtektenes krav, sette partiets linje ut i livet, gjennomføre sentralkomiteens direktiv og etter hvert spille en ledende rolle i klassekampen og massenes liv på det området der de er organisert.

Bare partilag (partiavdeling) som tilfredsstiller disse krava er grunnorganisasjoner i partiet med rett til å velge delegater til landsmøter og distriktsmøter og til å ta opp og ekskludere medlemmer.

Partilag (partiavdeling) skal velge styre på medlemsmøte en gang i året. I særlige tilfeller kan styret utsette årsmøtet eller innkalle det tidligere.

13. Partilaget må stå i ledelsen for å gjennomføre partilinja på alle områder. Partilaget forbinder partiet og partiets ledende organer med massene og setter partiets ledende rolle ut i livet i arbeiderklassen og folket. Partilaget må sette arbeiderklassen og marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i ledelsen på alle områder. Det må ta fullt ansvar for partiets linje, sette den ut i livet på en allsidig og revolusjonær måte og alltid holde partiet revolusjonært og kjempende.

Partilag (partiavdeling) må følge disse retningslinjene:

a) Knytte sterke bånd til massene, høre på deres meninger og lære av dem, ta rede på og utløse kamp for deres rettferdige krav, aldri stille seg over massene eller opptre på vegne av dem uten deres aktive oppslutning, arbeide for å vinne dem for partiets linje og lede stadig breiere masser i kampen mot klassefienden.

b) Kjempe mot opportunisten og revisjonismen i arbeiderklassen og drive en aktiv ideologisk kamp innad i partiet mot borgerlig påvirkning og innflytelse.

c) Skolere medlemmene i marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i samsvar med de retningslinjene partiet gir, og lære dem å anvende marxismen-leninismen på et sjølstendig vis.

d) Aktivt sette iverk direktiver og vedtak og ethvert oppdrag partiet pålegger laget ut fra en grundig kjennskap til de politiske målsettinger som skal oppnås, og ikke slik at gjennomføringa blir blind og slavisk. Lag som mener direktiver er feilaktige bør klage på dem og kreve forklaring.

e) Fatte beslutninger på alle områder av lagets arbeid, sikre at alle medlemmer deltar aktivt i lagets arbeid, kontrollere arbeidet deres jevnlig og stramme opp medlemmer som unndrar seg partioppgavene.

f) Drive en aktiv kritikk og sjølkritikk og oppdra medlemmene til en ured og revolusjonær innstilling til feil og misforhold i partiet.

g) Årvåkent beskytte partiet mot klassefienden, avsløre borgerlige opportunistiske elementer i partiets rekke, opprettholde partidisciplinen og partinormene og forsvare legaliteten i partiet.

h) Ta inn nye medlemmer og holde rekkene rene og røde gjennom å kvitte seg med medlemmer og arbeidsstil og alt annet som er ubrukelig og skadelig for partiet og istedet trekke nytt friskt blod til laget.

i) Drive et regelmessig og solid økonomisk støttearbeid for partiet.

j) Ta godt vare på partiets sympatisører, samarbeide nært og kameratslig med dem, gi dem høve til å skolere seg og til å støtte partiet politisk og økonomisk etter evne.

14. Partilag (partiavdeling) skal der det er grunnlag for det opprette mindre partilag (stedslag). Stedslag opprettes i likhet med partiavdeling på arbeidsplass, i boligdistrikt eller andre steder der klassekampen krever det, og der minst tre partimedlemmer er samlet.

Stedslaget og dets ledelse er alltid underordnet partiavdelinga og dens styre. Stedslagets vedtak og direktiver kan overprøves av partiavdelinga og dens styre. Stedslag kan bare opprettes med godkjennelse av partiavdelinga eller høyere organ, som også kan trekke godkjennelsen tilbake, slå stedslag sammen osv.

Stedslaget er ikke som partiavdelinga grunnorganisasjon i partiet med fulle rettigheter, og har bl.a. ikke rett til å velge delegater til landsmøte og distriktsmøte eller til å ekskludere medlemmer. Partiavdelinga kan og bør gi stedslaget rett til å ta opp medlemmer i partiet og kan også trekke denne retten tilbake.

Stedslaget arbeider daglig for å iverksette partilinja under ledelse av partiavdelinga, må sikre alle medlemmers aktive deltaking i gjennomføringa av partioppgavene og kjempe for å spille en ledende rolle i klassekampen på sitt område. Det må lojalt diskutere og iverksette oppdrag og direktiver, fatte beslutninger om sitt eget arbeid, drive studier i samsvar med de retningslinjer partiet gir, føre en aktiv ideologisk kamp, legge alle uenigheter åpent fram for å vinne enhet, drive aktiv kritikk og sjølkritikk og utvikle et levende medlemsdemokrati og et varmt kameratskap mellom medlemmene.

Stedslaget skal velge ledelse på medlemsmøte en gang i året i samsvar med de reglene som gjelder for partiavdeling. Partiavdelingsstyret skal godkjenne innkallelse til årsmøtet og kan sjøl innkalle årsmøte i stedslaget.

Ledelsen i stedslaget skal i det minste bestå av en formann, og om mulig av et fullt styre.

(Punkt 14 i de gjeldende vedtektene går ut, se nytt punkt 13.j.)

SJUENDE KAPITTEL

Partiets ungdomsorganisasjoner

15. Rød Ungdom og Norges Kommunistiske Studentforbund er AKP(m-l)s ungdomsorganisasjoner og arbeider under ledelse av partiet. RU og NKS er kommunistiske masseorganisasjoner der partiet arbeider for å oppdra ungdommen i arbeiderklassens ideologi, marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning og til et proletarisk klassestandpunkt.

RU og NKS støtter partiets målsetting og program. De støtter opp om partiets arbeid og utbrer partiets linje, særskilt der partiet ikke har organisasjoner. RU og NKS kjemper for ungdommens interesser og rettferdige krav og arbeider for å vinne flertallet av ungdommen som arbeiderklassens allierte.

16. Sentralstyrene i RU og NKS er underordnet sentralkomiteen i AKP(m-l), lokale organer i RU og NKS er underordnet partiets organer på samme plan. Alle partimedlemmer i RU og NKS er underlagt partiets demokratiske sentralisme.

RU og NKS' ledende organer og grunnorganisasjoner avgjør etter sjøstendig vurdering de særskilte spørsmålene for sitt arbeid, men ikke slik at deres beslutninger strider mot partiets linje og beslutninger.

ÅTTENDE KAPITTEL

Partiet og andre organisasjoner

17. AKP(m-l)s medlemmer plikter å delta i masseorganisasjoner for å kjempe lojalt for arbeiderklassens og folkets langsiktige og kortsiktige interesser der. Partimedlemmer deltar også i andre organisasjoner der dette er i folkets interesser.

Medlemsskap i organisasjoner, tillitsverv eller deltakelse i ymse utvalg og komiteer utafor partiet skal alltid kunne vurderes for å kunne godkjennes eller avvises av partiets organer.

Partimedlemmer som arbeider i andre organisasjoner er underordnet partiets demokratiske sentralisme. De er underordnet partiet som helhet og skal underordne seg partiets organer på sitt plan og samvittighetsfullt utføre direktiver fra dem. AKP(m-l)s medlemmer og fraksjoner i parlamentariske forsamlinger er alltid og i alle saker underordnet sentralkomiteen og partiorganer på sitt plan.

18. Der det arbeider flere partimedlemmer skal de samordne arbeidet, avgjøre alle viktige spørsmål gjennom demokratiske diskusjoner, og ikke slik at enkeltpersoner tar avgjørelsen, og utad følge den fastlagte linja. De skal velge en formann til å lede det samlede arbeidet, eller formannen kan også utpekes av ledende partiorgan. Partimedlemmene skal arbeide etter disse retningslinjene:

a) Partimedlemmene skal alltid tjene det store flertallet av medlemmer i organisasjonen, utvikle nære forbindelser med dem, lære av dem, forsvare deres interesser, kjempe aktivt for deres rettferdige krav og arbeide for å forene seg med det store flertallet av medlemmer.

b) Partimedlemmene skal arbeide på grunnlag av partilinja og sette den ut i livet på best mulig måte. De må bevare sin politiske sjølstendighet og ikke miste partiets politikk av syne.

c) Partimedlemmene skal studere marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning i sitt arbeid og har rett til å kreve hjelp fra partiet til slike studier.

NIENDE KAPITTEL

Partiets eiendom

19. AKP(m-l)s eiendom skal disponeres i samsvar med prinsippene for den demokratiske sentralismen.

Sentrale partiorganer, distriktsorganisasjoner eller grunnorganisasjoner i AKP(m-l) kan ikke skille seg av med eiendom som tilhører dem i strid med ledende organers vilje. Slik eiendom er bl.a. kassabeholdninger, bankinnskudd og andre pengemidler, fast eiendom, maskiner, kontorrekvisita og annet løsøre, leierettigheter, aviser som utgis av partiet, deres navn, abonnentkartoteker og øvrige eiendeler, osv. Når det kan være grunn til å tro at ledende partiorganer kan være uenig i disponeringen av slik eiendom, skal deres godkjenning alltid innhentes, og det må ikke gjøres disposisjoner som strider mot deres vedtak.

Sentralkomiteen i AKP(m-l) kan bestemme at eiendom skal overføres fra et partiorgan eller en grunnorganisasjon til seg selv eller til andre organer i partiet.

20. Om en gruppe går ut av en grunnorganisasjon, tilfaller hele grunnorganisasjonens eiendom den delen av grunnorganisasjonen som fortsetter å arbeide i AKP(m-l), uansett om den utgjør et mindretall av grunnorganisasjonen før splittelsen. Om en grunnorganisasjon nedlegges, ekskluderes eller på annen måte holder opp å arbeide for AKP(m-l), tilfaller all dens eiendom AKP(m-l), enten ved distriktsorganisasjonen eller sentralkomiteen. Samme regler gjelder for distriktsorganisasjoner og alle andre partiorganer.

Om medlemmer går ut av AKP(m-l)s sentralkomite, tilfaller partiets eiendom et samlet flertall i sentralkomiteen, dersom dette flertallet også har gått fram slik det er bestemt i vedtektenes punkt 7, og innkalt sentralkomiteemøte eller landsmøte dersom det er reist vedtektsgyldig krav om det. Om distriktsorganisasjoner og andre partiorganisasjoner følger mindretallet, tilfaller all deres eiendom sentralkomiteens flertall på vanlig måte.

FORSLAG TIL VEDTEKTSREVISJON TIL AKP(m-l)s ANDRE LANDSMØTE

Kamerat.

I 1976 vil partiet holde sitt 2. landsmøte. Dette er det første i en rekke dokumenter og forslag, bl.a. programforslag og beretning, som skal behandles i partilagene før landsmøtet. De må diskuteres samtidig med at hele partiet skal løse mange andre store oppgaver. Situasjonen krever at partiet fordobler innsatsen i streikekampen, kampen mot sosialimperialismen og på andre områder. Derfor må vi ta hardt på å gjennomføre grundige og punktlege landsmøteforberedelser!

Mange kamerater ser ganske enkelt vedtektene som partilovene, eller der en slår etter når en skal avgjøre sanne spørsmål som hvordan foreta medlemsopptak, hvordan organisere et stedslag osv. Dette er ei snever oppfatning. Vedtektene er en del av *partilinja*. Vedtektene er partiets organisa-

toriske linje og linja for det indre partilivet. Ingen kamerat kan stille seg likegyldige til den. Den organisatoriske linja berører direkte og må gjennomføres av *alle* medlemmer. Sett deg derfor inn i vedtektene og i disse forslagene i god tid, gjør notater og møt på partilagsmøte med »hodet og henda fulle»

Sentralkomiteens arbeidsutvalg har vedtatt å sende ut dette forslaget til vedtektsrevisjon som diskusjonsopplegg. Det betyr ikke at Arbeidsutvalget har tatt standpunkt til de enkelte forslagene i vedtektsrevisjonen.

Laget skal behandle vedtektsrevisjonen på lagsmøte i november. Ved behandlingen bør en gjennomgå vedtektene og forslagene punkt for punkt. Det må føres protokoll fra møtet. Laget skal sende inn sin rapport om behandlingen innen 1. 1. 76.

Arbeidsutvalget.